

Den næste Sag paa Dagsordenen var:

Første Behandling af Forslag til Lov om Ordningen af det statistiske Bureau.

(Lovforslaget findes i Tillæg A Sp. 1647 ff.).

Lovforslaget fattes under Forhandling.

Ingen begærede Ordet.

Lovforslagets Overgang til anden Behandling

vedtoges uden Afstemning.

C. Ravn: Denne Sag maa jo nærmest betragtes som en Lønningslov, og jeg tillader mig derfor at foreslaa den henvist til det Udvalg, som det nys blev bestemt at nedlægge om Statskovenes Bestyrelse.

Uden Forhandling eller Afstemning

vedtoges ovennævnte Forslag af C. Ravn.

Den næste Sag paa Dagsordenen var:

Første Behandling af Forslag til Lov om Apanager for Hans kongelige Højhed Prins Waldemar og for Hans kongelige Højhed Prins Christian Carl Frederik Albert Alexander Vilhelm.

(Lovforslaget findes i Tillæg A Sp. 1653 ff.).

Lovforslaget fattes under Forhandling.

Ordren: Dette lille Lovforslag, som nu foreligger til Behandling, er jo ikke ubekendt for Tingets Medlemmer. Tværtimod, det er rigtig godt kendt. Vi have den Fornøjelse at se dette Forslag Sæssion efter Sæssion, og Forslaget har nydt samme Skæbne, det er gaaet i Udvalg, og der er det blevet liggende, og man har ikke senere hørt noget til det. Dette Lovforslag ser i og for sig ret beskedent og uskyldigt ud, og dets Indhold er jo heller ikke saa meget stort, idet det kun beløber sig til et halvt Hundrede Tussinde, og man vil kunne forstaa, at det ikke er noget stort, naar man regner med de

i Tinget, som gaa op i de halv Hundrede Millioner; naar man sammenligner dem med dette Forslag, er det i Virkeligheden ikke meget, men man er sikkert enig om fra alle Sider, at dette har en temmelig stor Betydning og kan komme til at strække sig langt videre. Hvis man derigennem vil danne en Præfiks for hele den kongelige Familie, saa vil man kunne forstaa, naar man ser paa den kongelige Families Omfang og Størrelse for nærværende Tid, at Forslagets Gennemførelse vil kunne faa vidtrækkende Følger. Der er derfor nogen Grund til at være betænkelig over for Vedtagelsen af Forslaget, og jeg antager ogsaa, at det hovedsagelig er derfor, at Forslaget ikke tidligere er blevet mødt med den fornødne Velvilje her af Tingets Medlemmer. Jeg skal imidlertid ikke gaa videre ind paa den Side af Sagen; men der er noget, der ikke staar mig ganske klart, og jeg vil i den Anledning henstille til den højtærede Finansminister, om han ikke mulig kunde oplyse mig og klare mine Begreber. Jeg ønsker kun at vide, hvorfor dette Forslag saa evindeligt fremkommer paa Tingets Bord, og om der er nogen paatrængende Nødvendighed for Forslagets Gennemførelse. Den højtærede Finansminister har ikke udtalt sig noget om dette ved Fremjættelsen af Forslaget; jeg haaber i Dag, at man faar noget at høre fra denne Side. Der vil maaske blive sagt, at det er lige saa nødvendigt nu at fremlægge Forslaget, som det var første Gang. Det kan være, men jeg mener heller ikke, at det blev fremsat saaledes, at man kunde anse det for at være paatrængende nødvendigt at vedtage Forslaget, og paa den anden Side kan det ikke nægtes, for mig staar det i alt Fald saaledes, at der er større Grund til nu at tilbageholde Forslaget, end der var den Gang. Naar jeg retter denne Forespørgsel, er det ikke alene i egen Interesse, eller i dette Ting's Interesse, men ogsaa af Interesse for de paagældende Personer, de to Prinsfer, her er Tale om. Det forekommer mig, at det maa være i allerhøjeste Grad pinligt for Deres kongelige Højheder, Prins Waldemar og Prins Christian, at der Naar efter Naar skal anraabes den danske Rigsdag om en Understøttelse, som den danske Rigsdag ikke vil gaa ind paa, og som den viser, at den ingen Interesse har for, og for øvrigt maa jo hele det kongelige Hus føle sig pinlig berørt ved, naar der bliver anmodet om Understøttelse til Hjælp til deres Børn og deres Familie, at det da ikke kan blive bevilget. For os andre kan det ogsaa have sit Bæver og kan betragtes som en Plage. Det kan saa Udseende af, at man er uvillig stemt